

כלב נובח —
אינו חתול.
ד"ר מזכיאק
(בנביחה)

הצהרת-אמונים

אני, זימק רפאל, מחייב כחבר הממשלה, לשמור אמונים
למדינת-ישראל ולחוקיה, אני רפאל זימק.
30.10.74 י"ד חשוון תשל"ה.

הופעת המחזור יש לספוג את הכספים בצמר גפן רפואי או ב„טמפקס“ (ולא ב„טמפו“) שיבושים במחזור הכספים, הם סימן לצרה.

נת"ד: ראשי תבות, ניירות תמורת דולרים. — וזה בעצם מה שאתה מקבל בשעת קניית לירות ישראליות.

דולר שחור: דולר נדיר מאוד. עקב צבעו המיוחד הוא נמכר בסכום גבוה יותר. הדו-לר השחור כשמו כן הוא — ירוק. בדולר אחד אפשר לק-נות 4.20 ל"י. אבל למה לך? קנה משהו אחר.

שעוועון משקיעים

לפניך מטבע של אחת הארצות באירופה המערבית. זהה את ה-מטבע, המדינה בה הונפק והאם המטבע כשר או מזויף. (התשובה במהופך).

זימק רפאל
מחייב כחבר הממשלה, לשמור אמונים
למדינת-ישראל ולחוקיה, אני רפאל זימק.
30.10.74 י"ד חשוון תשל"ה.

ט"ו חשוון תשל"ה
31.10.74

לכבוד
הורי הילדה
שולמית אלונים.

הורים יקרים,

לצערי הרב עלי להודיעכם, כי בתכם שולמית ממשיכה בהתנהגותה הפרועה וחסרת-הרסן, וגורמת בדרך זו נזק לכיתה כולה ולשמו הטוב של בית-ספרנו. ואפרט:

1. הילדה שולמית מציקה מאוד לבנים הדתיים, צובטת ומביישת אותם. בעיקר היא מתנכלת לילד אחד — רפי — קוראת לו בשמות וגורמת לו עוגמת-נפש רבה.
2. הילדה שולמית אינה משתלבת בפעילות החברתית השוטפת של כיתה. למרות שנבחרה לוועדת-קישוט ולוועדת-קרן-קיימת, מתעקשת שולמית להיכנס דווקא לוועדה לענייני-גיור, ועדה שיתר הילדים בה אינם מסתדרים עם שולמית וחלקם הגדול אף מקיים עמה יחסי צילבה.
3. במשך כל זמן שהותה בכיתתנו, הופיעה שולמית ללא תלבושת אחידה, בלי תיק, בלי מחברות ועם פה ואוזניים מלוכלכות. כמו-כן סירבה בתכם ללכת בזוגות בשעת הטיול השנתי. בן-זוגה, משה, הוא אחד התלמידים הצייתנים בכיתתנו ובמוסד כולו וסרובה זה פגע קשות בו ובהת-פתחותו התקינה.

אי לכך אנו נאלצים לסלק את שולמית מכיתתנו.

בכבוד רב:
י. רבין
המחנך

אגדה

הרחק הרחק, על אי קטן באמצע המיידבר, חייה לה ממשלה אחת זקנה וטובה, ואהבה את עמה.

כל-כך אהבה הממשלה את עמה, עד שאמרה בליבה: „הו מי יתנני כסף רב ואקנה מיגדנות לעמי ואשפיעהו שפע רב.“ שמע האל לתחינת הממשלה, ושלח לממשלה מטבע נוצץ של דולר. למיגדנות. שמחה הממשלה, אך אמרה: „וכי מה אקנה בדולר אחד? מוטב שאשתול את הדולר באדמה, אשקהו ואזבלהו, וכשינבט — יצמיח עץ דולרים לתפארה, ואקנה מנעמים לעמי.“

וכן עשתה, אלא שהדולר לא נבט. והאל הטוב, שאסמיו מלאים דולרים, שב ושלח דולר לממשלה שתפנק בני-עמה. ושוב תקעה הממשלה את המתת באדמה, הייתה עליו זיעה ודמעות, זיב-לה בדם, וציפתה לעץ-דולרים.

וכך תמיד. הממשלה תקעה דולרים באדמה, שפכה דם, יזע ודמעות וייחלה לפרדס-דולרים. בשביל עמה. למיגדנות. ואם היא לא מתה, הרי היא גוססת עד עצם היום הזה.